

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **I. H.**, zastoupeného JUDr. Janem Žateckým, advokátem se sídlem Praha 2, Bělehradská 92, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2003, č. j. OAM-8495/VL-11-BE07-2001, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2004, č. j. 47 Az 492/2003–18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta JUDr. Jana Žateckého **s e u r č u j e** částkou 2 558,50 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 7. 2. 2003, č. j. OAM-8495/VL-11-BE07-2001, žalovaný neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Současně rozhodl tak, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

V žalobě ze dne 31. 3. 2003 proti rozhodnutí žalovaného žalobce uvedl, že nebyl řádně zjištěn skutkový stav věci. Dodal, že nesouhlasí s politikou, která se praktikuje na Ukrajině, nevidí tam žádnou perspektivu. Chtěl by žít v České republice, být užitečný a mít rodinu. Navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Krajský soud rozsudkem ze dne 26. 2. 2004 žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost. Uvedl, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci, opatřené důkazy byly neúplné, nemohl tak správně posoudit skutkové i právní otázky pro posouzení žádosti

o azyl. Tím došlo k porušení § 3 odst. 4, § 21 odst. 1, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění účinném do 31. 12. 2005. Mezi rozhodnutím a zjištěnými podklady chybí logická vazba. Dodal, že nesouhlasí s politikou, která se praktikuje na Ukrajině, nevidí tam žádnou perspektivu. Chtěl by žít v České republice, být užitečný a mít rodinu. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dále požádal o ustanovení advokáta a tlumočníka a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 1. 10. 2004 krajský soud ustanovil žalobci zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta JUDr. Jana Žateckého.

Usnesením ze dne 19. 11. 2004 byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě 40 dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, aby uvedl z jakých konkrétních důvodů dle § 103 odst. 1 s. ř. s. je rozhodnutí napadáno. Stěžovatel byl poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo stěžovatelovu advokátovi řádně doručeno dne 25. 11. 2004.

Podáním ze dne 10. 1. 2005, předaným k poštovní přepravě dne 11. 1. 2005, tedy až po uplynutí zákonné měsíční lhůty pro doplnění náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 3 s. ř. s.; lhůta uplynula dnem 27. 12. 2004), a zároveň i po uplynutí soudem stanovené čtyřicetidenní lhůty (uplynula dnem 4. 1. 2005), stěžovatel požádal o prodloužení lhůty pro doplnění kasační stížnosti.

Podáním ze dne 18. 1. 2005, předaným téhož dne k poštovní přepravě, pak stěžovatel kasační stížnost doplnil. Jako důvody kasační stížnosti označil § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., když správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci před vydáním rozhodnutí, čímž porušil ustanovení správního řádu, a dále § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., když opatřené důkazy byly neúplné a nebyla správná skutková zjištění a z toho plynoucí právní závěry. Dále zopakoval návrh na zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu.

Takovou kasační stížnost nelze věcně projednat a bylo třeba ji odmítnout.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí.

Náležitosti kasační stížnosti jsou stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s., pokud je podání nemá, musí být podle odstavce 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad, přičemž tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc. Předmětná kasační stížnost neobsahovala tvrzení, z jakých důvodů stěžovatel rozsudek napadá. Přičemž kasační stížnost lze podat jen z důvodů výslovně uvedených v § 103 s. ř. s. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost tedy vždy musí obsahovat tvrzení nezákonnosti napadeného rozsudku, a to po skutkové i právní stránce. Požadavek na uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní právní úkon účastníka řízení (zde: kasační stížnost) se posuzuje podle jeho obsahu. Na jedné straně tedy sice postačí, že ze znění kasační stížnosti jsou seznatelné důvody, které zákonným

kasačním důvodům odpovídají a není rozhodující, že sám stěžovatel tyto důvody jednotlivým ustanovením nepodřadil (srov. č. 161/2004 Sb. NSS). Na straně druhé ale není dostačující, jestliže stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvede některé z písmen § 103 odst. 1 s. ř. s. či cituje ustanovení některého právního předpisu, ale nekonkretizuje vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se soud podle stěžovatele dopustil.

V daném případě stěžovatel v kasační stížnosti vztáhl obecně namítané vady správního řízení (nepřesné a neúplné zjištění skutkového stavu, neúplnost opatřených důkazů, chybějící logická vazba mezi rozhodnutím a zjištěnými podklady, poukaz na porušená ustanovení správního řádu) k tomu, že nesouhlasí s politikou praktikovanou na Ukrajině, jež nemá perspektivu a ke svému přání žít v České republice. Kasační stížnost tak - stejně jako žaloba - neobsahuje žádné skutkové okolnosti, na nichž by stěžovatel teprve mohl založit právní důvody nezákonnosti. Bez těchto důvodů zůstávají stěžovatelova tvrzení o vadách správního řízení bez uvedení konkrétních skutečností, tedy v čem byl skutkový stav zjištěn nepřesně a neúplně, a které důkazy či podklady pro rozhodnutí žalovaného v odůvodnění jeho rozhodnutí chybí, a jsou tak stížena nemožností jejich přezkoumání kasačním soudem. Jde o námitky jen formální, bez věcného obsahu. Obecně namítané vady nemůže ani Nejvyšší správní soud namísto stěžovatele sám aktivně vyhledávat, protože vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejích důvodů leží na stěžovateli v důsledku dispoziční zásady, která ovládá i řízení o kasační stížnosti.

Konkrétní skutkové důvody ostatně neobsahuje ani opožděné doplnění kasační stížnosti ze dne 18. 1. 2005, které z hlediska náležitostí kasační stížnosti pouze nedostačujícím způsobem odkazuje na § 103 odst. 1 písm. b), d) s. ř. s.

Podání stěžovatele tedy zákonné náležitosti neobsahovalo, krajský soud ho proto správně vyzval k odstranění vad a stanovil k tomu lhůtu ne kratší lhůtě odpovídající zákonu. Výzva k doplnění kasační stížnosti byla též vzhledem k právnímu zastoupení stěžovatele jasná a srozumitelná. Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn a v řízení proto nelze pokračovat.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ani dalšími návrhy stěžovatele.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Žalobci byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.).

Výše odměny byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a to za dva úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě právního zastoupení a v písemném podání týkajícím se věci samé ze dne 18. 1. 2005, a náhrady hotových výdajů, tedy ve výši 2 x 1 000 Kč a 2 x 75 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13

odst. 3 citované vyhlášky], celkem 2 150 Kč. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 408,50 Kč, odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Ustanovenému advokátovi se tedy přiznává náhrada nákladů v celkové výši 2 558,50 Kč.

Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. května 2006

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu